

Аннотация. В статье рассмотрены индикаторы вклада автомобильной индустрии в развитие страны. Проанализировано мировое производство автомобильного транспорта в течение 2011–2015 гг. Рассмотрены основные показатели корпораций – лидеров автомобильной индустрии. Проанализированы объемы продаж автомобилей в течение 2005–2015 гг. Рассчитан тип финансовой устойчивости ведущих автомобильных корпораций мира.

Ключевые слова: мировое производство, мировая реализация, финансовая устойчивость корпорации, автомобильная индустрия, собственные оборотные средства.

Summary. The article describes the indicators of the contribution of the automotive industry in the development of the country. Global production of automobile transport in 2011-2015 was analyzed. The main indicators of corporations that are leaders in the automotive industry were described. The volumes of car sales during 2005-2015 were analyzed. The financial stability of the leading automotive companies in the world was calculated.

Key words: global production, global implementation, financial stability of the Corporation, the automotive industry, working capital.

УДК 339.9.024:061.2ЄС:[316.422.42:316.776]

Shvets A. I.

Doktor Filozofii (PhD) – dr n. ekon., Docent,

Docent katedry ekonomii przedsiębiorstwa na Wydziale Ekonomicznym Uniwersytetu Lwowskiego Narodowego imienia Ivana Franki

Shvets A. I.

Doctor of Philosophy (PhD) - Economic Sciences,

Associate Professor, Associate Professor of Economics Department, Lviv National University named after Ivan Franko

TEORETYCZNE A PRAWNE ASPEKTY ROZWOJU SPOŁECZEŃSTWA INFORMACYJNEGO W UE

THEORETICAL & LEGAL ASPECTS OF DEVELOPMENT OF THE INFORMATION SOCIETY IN THE EU

Streszczenie. W artykule ujawnia się istota informatyzacji. Ustalono związek przyczynowo-skutkowy między rozwojem informatyzacji i społeczeństwem informacyjnym. Rozpatrzono różne naukowe podejścia do definicji pojęcia społeczeństwa informacyjnego. Określono główne cechy, charakterystyczne dla sformowanego społeczeństwa informacyjnego. Scharakteryzowano prawne aspekty regulacji społeczeństwa informacyjnego w UE.

Słowa kluczowe: informacja, technologie informacyjno-komunikacyjne, informatyzacja, społeczeństwo informacyjne, infrastruktura informacyjna.

Problem badawczy. Dynamiczny rozwój globalnego środowiska informacyjnego oraz rosnący popyt na coraz lepszą jakość produktów i usług technologii informacyjno-komunikacyjnych (w skrócie ICT, z ang. Information and Communication Technology) przyczyniły się do powszechnego stosowania komputerów i ogólnoświatowej sieci komputerowej (Internet) dla różnorodnych potrzeb w różnych dziedzinach życia. Temat rozwoju informatyzacji i społeczeństwa informacyjnego w UE zawiera problem badawczy, ponieważ współczesna nauka i technika stworzyły wiele obszarów high-tech, których zastosowania mogą w istotny sposób zmienić formy ludzkiej aktywności w procesach ekonomicznych i społecznych.

Analiza ostatnich badań i publikacji. Wielu badaczy jest głęboko przekonanych o doniosłej roli informatyzacji w procesach formujących współczesne społeczeństwo. Abramowicz M., Nowak J.S., Goban-Klas T., Sienkiewicz P., Górczyńska M., Ciesak Ł. poddały badaniom z informatyzowany sposób rozwoju współczesnych społeczeństw informacyjnych, oparty na ekspansji ICT, który tworzy podłoże dla gruntownej zmiany warunków i stylu życia społecznego.

Nierozstrzygnięte wcześniej części ogólnego problemu.

W artykule zastanawiam się głównie na roli technologii, która w wypadku społeczeństwa informacyjnego znajduje się w centrum zainteresowania, a także zmianach funkcjonowania społeczeństwa i gospodarki w związku z wykorzystaniem infrastruktury informacyjnej w połączeniu ze zmianami organizacyjnymi i nowymi umiejętnościami w administracji publicznej w celu usprawnienia usług publicznych i procesów społeczno-ekonomicznych.

Cel pracy. Zdobycie europejskiego doświadczenia w zakresie zapewniania obywatelom i przedsiębiorcom, a także administracji publicznej dostępu do narzędzi użytecznych, bezpiecznych, prostych w stosowaniu, powszechnie dostępnych i neutralnych technologicznie z następnym stosowaniem ich w praktyce na Ukrainie, co ułatwi obywatelom załatwienie spraw urzędowych, a także spraw, związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej, z ochroną zdrowia, poszukiwaniem pracy, zdobywaniem wiedzy, wykształcenia itp.

Wyniki badania. Obecnie bez komputerów świat współczesny nie mógłby istnieć. Wiąże się to z zastosowaniem sieci

komputerowych, odpowiedniego oprogramowania, systemów operacyjnych, itp. Proces wykorzystania ich możliwości w życiu codziennym, gospodarce, różnego typu instytucjach czy w edukacji nazywa się informatyzacją.

Informatyzacja często używa się jako synonim komputeryzacji, czyli wprowadzaniem komputerów do wybranych miejsc docelowych, zastępowaniem papierowych baz danych bazami informatycznymi z dedykowanymi systemami wyszukiwania, sortowania i przechowywania danych, elektronicznymi formularzami, komunikacją opartą na komunikatory internetowe, itp. Informatyzacja natomiast dotyczy pojęcia przekształcenia gospodarki czy społeczeństwa na danym terenie w gospodarke informacyjną lub społeczeństwo informacyjne, czyli oparte na informacji i przebiega w ramach zwiększania liczby systemów informacyjnych, wkładów finansowych w ramach projektów opartych o technologię IT [1, s. 7].

Technologie informatyczne (w skrócie IT, z ang. Information Technology) odnoszą się do technologii związanych z komputerami i oprogramowaniem, nie związanych jednak z technologiami komunikacyjnymi i dotyczącymi sieci i są węższym pojęciem niż technologie informacyjne i komunikacyjne (CMC, z ang. Computer Mediated Communication). Pod tym pojęciem kryje się typ technologii przetwarzających, gromadzących i przesyłających informacje w formie elektronicznej. Rozwój tych technologii sprawia, że oba pojęcia stają się coraz bardziej spójne, będący przy tym motorem rozwoju cywilizacyjnego, społecznego i gospodarczego [2].

Rozwój technologii informacyjno-komunikacyjnych i jednocześnie zwiększenie zasobów informacji w drugiej połowie XX wieku przyczyniło się do powstania nowego typu utworu społecznego – „społeczeństwa informacyjnego”, świadkami którego jesteśmy dzisiaj.

Pierwsze wiadomości na temat społeczeństwa informacyjnego pojawiły się w połowie lat sześćdziesiątych w Japonii, gdzie rozwój mikroelektroniki będącej podstawą techniki cyfrowej był najszybszy. Termin „jōhōka shakai” oznaczający społeczeństwo komunikujące się poprzez komputer (The Computer-Mediated Communication Society) czyli „społeczeństwo informacyjne”, został użyty po raz pierwszy w 1963 roku przez Tadao Umesao w artykule na temat ewolucyjnej teorii społeczeństwa opartego na informacji [3, s. 9], a spopularyzowany przez K. Koyama w 1968 roku w rozprawie pt. „Wprowadzenie do Teorii Informacji” (Introduction to Information Theory) [4].

W Europie pojęcie „społeczeństwa informacyjnego” pojawiło się w 1978 r. za pośrednictwem ekspertów Simona Nory i Alaina Minca w raporcie przedstawionym prezydentowi Francji, w Stanach Zjednoczonych było rozpowszechnione w latach osiemdziesiątych [5, s. 43], a na Ukrainie z 2006 roku, kiedy były umocnione Rekomendacje Rozwoju Społeczeństwa Informacyjnego.

Rezolucją Zgromadzenia Ogólnego Organizacji Narodów Zjednoczonych z dnia

27 marca 2006 r. został ustanowiony Światowy Dzień Społeczeństwa Informacyjnego (SDSI) jako kontynuacja mającego wieloletnią tradycję Światowego Dnia Telekomunikacji [6].

Mimo wielkiej ilości literatury na temat społeczeństwa informacyjnego i jego definicji, wskazują na jedną, która, z mego punktu widzenia, wyjaśnia to pojęcie najtrafniej. Społeczeństwo informacyjne według definicji Ministerstwa Administracji i Cyfryzacji RP to „społeczeństwo znajdujące się na takim etapie rozwoju techniczno-organizacyjnego, że osiągnięty poziom zaawansowania technologii informacyjno-telekomunikacyjnych stwarza warunki techniczne, ekonomiczne, edukacyjne i inne do powszechnego wykorzystania

informacji w produkcji wyrobów i świadczeniu usług. Społeczeństwo takie zapewnia obywatelom powszechny dostęp i umiejętność korzystania z technologii teleinformatycznych w ich działalności zawodowej i społecznej, w celu podnoszenia i aktualizacji wiedzy, korzystania ze zdobyczy kultury, ochrony zdrowia oraz spędzania wolnego czasu i innych usług mających wpływ na wyższą jakość życia” [7, s. 272].

Żeby scharakteryzować społeczeństwo informacyjne podaję jedną z najbardziej popularnych charakterystyk tego pojęcia z raportu IBM Community Development Foundation, według którego w społeczeństwie informacyjnym są postrzegane następujące cechy:

- wysoki stopień korzystania z informacji w życiu codziennym przez większość obywateli i organizacji;
- użytkowanie jednorodnej lub kompatybilnej technologii informacyjnej na użytek własny, społeczny, edukacji i działalności zawodowej;
- umiejętność przekazywania, odbierania, a także szybkiej wymiany danych cyfrowych bez względu na odległość [8, s. 11].

Uważam, że społeczeństwo informacyjne zależy nie tylko od informacji, lecz także od środków i sposobów jej gromadzenia, przekazywania, przesyłania, co jest możliwe przez ogólnosiwiatową sieć komputerową (Internet). Dlatego, uzupełniając zaznaczone powyżej cechy, dołączam sieć Internet do kluczowych cech, charakteryzujących społeczeństwo informacyjne.

Według podanych wyżej określeń wyodrębniam podstawowe cechy, które charakteryzują społeczeństwo informacyjne: *kapitał ludzki, technologie informacyjno-komunikacyjne, sieć Internet, informacja, wiedza, infrastruktura informacyjna*. Poniżej wyjaśniam niezbędność każdej czynności w środowisku informacyjnym.

Pierwszą podstawową cechą społeczeństwa informacyjnego wyodrębniam *kapitał ludzki*, który składa się z pracowników, zapośredniczających rozwój produktów i usług ICT, powszechną edukację informatyczną, prowadzą badania naukowe oraz działalność badawczo-rozwojową w sferze informatyzacji. Otóż, warunkiem rozwoju społeczeństwa informacyjnego są wykwalifikowani pracownicy, potrafiący posługiwać się technikami informacyjno-komunikacyjnymi i stale podnoszący swoje kwalifikacje, zdolni także nabywać umiejętności w nowych dziedzinach, płynących z rozwoju ICT.

Inną podstawową cechą społeczeństwa informacyjnego jest bardzo dynamiczny *rozwój technologii informacyjno-komunikacyjnych* i niezbędnych do ich wykorzystania urządzeń, które spowodowały dogłębne zmiany w rzeczywistości społecznej i gospodarczej.

W społeczeństwie informacyjnym postrzegam szybsze docieranie do informacji, co ułatwia podejmowanie decyzji i pomaga lepiej zadowolić potrzeby indywidualne i społeczne. Najbardziej widoczną oznaką kształtowania społeczeństwa informacyjnego i jego najważniejszym narzędziem jest ogólnosiwiatową *sieć Internet*.

Z założenia większość definicji społeczeństwa informacyjnego zwracają uwagę także na ważną rolę *informacji*:

- globalny charakter generowanych informacji, zapotrzebowania na informację i sposobu wykorzystywania informacji;
- techniczne możliwości nieograniczonego gromadzenia informacji;
- opracowywanie technologii i standardów umożliwiających ujednoczony opis i wymianę informacji;
- możliwość przekazywania informacji bez względu na czas i przestrzeń;
- predyspozycja odbierania informacji przez wszystkich zainteresowanych;

– ewentualność powszechnego, otwartego i nielimitowanego korzystania z Internetu jako źródła informacji [9, s. 422].

W społeczeństwie informacyjnym obywatel powinien posiadać umiejętność poszukiwania informacji w Internecie za pomocą ICT.

O efektywnym wyszukiwaniu informacji w Internecie decyduje głównie *wiedza*:

– wiedza o tym, której informacji dokładnie szukać (sprecyzowane określenie potrzeb);

– wiedza o tym, w jaki sposób poszukiwać informacji (umiejętność wprowadzenia planu działania);

– wiedza o tym, gdzie szukać informacji (obeznanie z narzędziami wyszukiwawczymi i ich dobór)

– wiedza o tym, jak odpowiednio zastosować informację i dopasować narzędzi [10, s. 53].

Z rozwojem cywilizacyjnym i ekonomicznym w gospodarce opartej na wiedzy staje się niezbędna dla funkcjonowania społeczeństwa informacyjnego *infrastruktura informacyjna*, która łączy kompleks instytucji, jednostek organizacyjnych, zasobów i systemów informacyjnych oraz technologii informacyjnych, określające stosunki społeczne, polityczne i ekonomiczne. Podają podstawowe zasady funkcjonowania owej infrastruktury w społeczeństwie informacyjnym:

– powszechny dostęp ludzi do podstawowego zakresu techniki komunikacyjnej i informatycznej;

– otwarta sieć - dostęp do sieci dla wszystkich operatorów i usługodawców w dziedzinie łączności, informacji i komunikowania masowego na warunkach wolnej konkurencji;

– zdolność wzajemnego łączenia się i przekazywania danych między elementami zintegrowanej architektury sieci komunikacyjnych, sprzętu do przetwarzania informacji, banków danych i terminali;

– zdolność współpracy wszelkiej techniki i sprzętu komunikacyjnego i informatycznego, umożliwiających komunikowanie się i przekaz danych między wszystkimi ludźmi, niezależnie od tego, gdzie się znajdują i jakimi środkami komunikowania się posługują;

– konkurencja, co kładzie nacisk na rozwój tej infrastruktury przez kapitał prywatny w ramach liberalnych rozwiązań wolnorynkowych i ograniczenie interwencjonizmu państwowego w tej dziedzinie [11].

Podstawową częścią infrastruktury informacyjnej społeczeństwa i gospodarki jest infrastruktura informacyjna państwa. Stanowi ona podstawę ładu informacyjnego i bezpieczeństwa informacyjnego, a także obejmuje zasoby i systemy informacyjne warunkujące funkcjonowanie społeczeństwa i gospodarki, w tym szczególnie:

1) zasoby i systemy informacyjne obsługujące sektor publiczny w gospodarce narodowej, w tym zasoby i systemy zarządzane, kontrolowane lub nadzorowane przez aparat państwa,

2) zasoby i systemy informacyjne zarządzane przez jednostki sektora niepublicznego, w tym przez podmioty komercyjne sektora informacyjnego gospodarki, za które to zasoby i systemy odpowiedzialność ponosi lub powinno ponosić państwo [12, s. 14].

Uważam, że w społeczeństwie informacyjnym nowoczesne technologie i globalizacja rynków zmieniają sposób funkcjonowania państwa, przeobrażając podmioty urzędnicze i gospodarcze w podmioty skomputeryzowane, które wykorzystują współczesne technologie informacyjne i zasoby wiedzy w działalności i zarządzaniu oraz działają nie tylko w obszarze rzeczywistej działalności, a także w przestrzeni wirtualnej (sieci Internet).

Na każdą zmianę społeczną reaguje prawo, które nie jest niczym innym jak dowodem na aktualny rozwój i stan ludzi,

którym służy. Informatyzacja jako szeroki proces także ma podstawę prawną, zwłaszcza, że pojęcie społeczeństwa informacyjnego od dawna znajduje się w orbicie zainteresowań Unii Europejskiej, która stawia sobie za cel „ukształtowanie społeczeństwa nowego typu, opartego na wiedzy, w którym technologie gromadzenia, przetwarzania, przekazywania i użytkowania informacji są dostępne i tanie [...]”; to społeczeństwo, w którym nowe technologie ICT są podstawą tworzenia dochodu narodowego i dostarczają źródła utrzymania większości jego członków”. Począwszy od 1993 r. Unia Europejska podejmuje działania zmierzające do rozwoju tak rozumianego społeczeństwa [13, s. 11].

Dokonując analizy pojęcia społeczeństwa informacyjnego w kontekście dokumentów, które miały wpływ na jego budowę na gruncie UE, w pierwszej kolejności należy wskazać na Strategię i2010 - Europejskie społeczeństwo informacyjne na rzecz wzrostu i zatrudnienia. Dokument ten zawiera ramy polityki UE dla społeczeństwa informacyjnego w latach 2005-2009 i odwołuje się do strategii lizbońskiej. Głównym jej celem, jak wynika z wprowadzenia do Strategii i2010, jest zbudowanie w pełni zintegrowanego społeczeństwa informacyjnego na fundamencie ICT stosowanych szeroko w usługach publicznych, w małych i średnich przedsiębiorstwach oraz w gospodarstwach domowych. Kolejnym krokiem ku stworzeniu podstaw społeczeństwa skierowanego na zdobywanie wiedzy jest Europejska Agenda Cyfrowa sporządzona w 2010 roku. Agenda jest jednym z siedmiu projektów przewodnich strategii Europa 2020. Kluczową kwestią także w przypadku tego dokumentu jest określenie podstawowej roli, jaką muszą odegrać technologie informacyjno-komunikacyjne w dążeniu UE do osiągnięcia zamierzeń wyznaczonych na rok 2020 [14].

Wskazane dokumenty mają ogólny charakter, w konkretnych obszarach, takich jak np. e-administracja (e-government) czy też e-zdrowie (e-health), ich doprecyzowaniu służą akty o charakterze szczegółowym. W zakresie obszaru e-sprawiedliwość (e-justice), na uwagę zasługuje Wieloletni plan działania na lata 2009-2013 dotyczący europejskiego e-prawa, który został wydany w formie zawiadomienia instytucji i organów Unii Europejskiej. Już od lipca 2016 roku w całej Unii Europejskiej weszły w życie przepisy rozporządzenia eIDAS (Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie identyfikacji elektronicznej i usług zaufania w odniesieniu do transakcji elektronicznych na rynku wewnętrznym) [15]. Nowe rozporządzenie zastępuje wcześniejszą dyrektywę 1999/93/WE w sprawie wspólnotowych ram prawnych dla podpisów elektronicznych, jak również krajowe przepisy państw członkowskich UE w tym zakresie.

Celem rozporządzenia eIDAS jest zwiększenie bezpieczeństwa i zaufania do transakcji elektronicznych poprzez wprowadzenie jednolitych przepisów w całej Unii Europejskiej. Usprawni to znacząco komunikację elektroniczną między obywatelami, przedsiębiorstwami i administracją publiczną na terenie całej Unii.

Rozporządzenie odnosi się nie tylko do podpisu elektronicznego (tj. zastępowana dyrektywa 1999/93/WE), ale wkracza także w obszar nowych narzędzi niezbędnych dla kompleksowego świadczenia transgranicznych e-usług, takich jak identyfikacja elektroniczna, pieczęć elektroniczna czy elektroniczne doręczenia.

Oznacza to konieczność dostosowania polskiego prawa wykonawczego do wymogów rozporządzenia. Prace w tym zakresie już trwają i polegają m.in. na przygotowaniu ustawy, która uchyli obowiązującą ustawę o podpisie elektronicznym oraz ureguluje materię pozostawioną przez eIDAS do obsłużenia państwom członkowskim (tj. kwestie nadzoru nad usługami, odpowiedzialności za świadczone usługi oraz kary

administracyjne). Z uwagi na brak możliwości bezpośrednio zmiany ustawą również krajowych rozporządzeń związanych z obszarem uregulowanym w eIDAS, konieczna będzie także ich nowelizacja. Jest to proces długotrwały, dlatego należy go rozpocząć z odpowiednim wyprzedzeniem tak, aby nowe przepisy – spójne pojęciowo i merytorycznie - mogły zafunkcjonować płynnie od 1 lipca 2016 roku.

Oprócz nowelizacji krajowych aktów prawnych konieczne będzie również dostosowanie systemów informatycznych zwłaszcza tych w ramach, w których świadczone są elektroniczne usługi publiczne. Szczególnej uwagi w tym względzie wymagają przepisy dotyczące wzajemnego, transgranicznego uznawania tzw. notyfikowanych środków elektronicznej identyfikacji oraz kwalifikowanych podpisów elektronicznych w usługach publicznych. Celem rozporządzenia eIDAS jest

stworzenie odpowiednich warunków sprzyjających interoperacyjności usług administracji elektronicznej w całej Unii Europejskiej.

Wnioski. Ujednoczenie przepisów w całej UE spowoduje, że kontakt elektroniczny pomiędzy obywatelami, przedsiębiorcami i administracją publiczną będzie wygodniejszy i bardziej bezpieczny. Wpłyne to pozytywnie na rozwój całego sektora e-usług, nie tylko administracji publicznej. Jeden identyfikator elektroniczny otrzymany w ojczystym kraju będzie pozwalał na uwierzytelnienie się w różnych systemach teleinformatycznych w całej UE np. w systemach opieki zdrowotnej. Każdy podpis elektroniczny spełniający wymagania określone przepisami będzie nie tylko uznany, ale też łatwo rozpoznany, a jego poprawność i ważność łatwa do zweryfikowania.

Literatura:

1. Abramowicz M., Społeczeństwo informacyjne a informatyzacja, S.7 [online] – Dostępny z World Wide Web: http://www.onkol.kielce.pl/onkol/projekt/konferencja_zamykajaca_prezentacje/Abramowicz.pdf.
2. ICT - Technologie informacyjno-komunikacyjne [online] – Dostępny z World Wide Web: <http://www.istshare.eu/ict-technologie-informacyjno-komunikacyjne.html>.
3. Nowak J.S., Społeczeństwo informacyjne – geneza i definicje, Rozdział II, S. 9 [online] – Dostępny z World Wide Web: http://www.silesia.org.pl/upload/Nowak_Jerzy_Spolczenstwo_informacyjne-geneza_i_definicje.pdf.
4. Społeczeństwo informacyjne [online] – Dostępny z World Wide Web: http://pl.wikipedia.org/wiki/Spolczenstwo_informacyjne#cite_note-1.
5. Goban-Klas T., Sienkiewicz P., Społeczeństwo informacyjne: Szanse, zagrożenia, wyzwania, Wydawnictwo Fundacji Postępu Telekomunikacji, Kraków, 1999, S. 43 [online] – Dostępny z World Wide Web: <http://informacyjnyfrowa.wsb.edu.pl/pdfs/SpolczenstwoInformacyjne.pdf>.
6. Światowy Dzień Społeczeństwa Informacyjnego [online] – Dostępny z World Wide Web: <http://www.pti.org.pl/Inicjatywy/Swiatowy-Dzien-Spolczenstwa-Informacyjnego>.
7. Społeczeństwo Informacyjne w Liczbach 2013, Departament Społeczeństwa Informacyjnego MAC, Warszawa, 2013, S. 272.
8. STUDIA Biura Analiz Sejmowych Kancelarii Sejmu, 3(19), Warszawa, 2009, S. 11 [online] – Dostępny z World Wide Web: [http://orka.sejm.gov.pl/WydBAS.nsf/0/23A7171DCFE11E4C125767F00491759/\\$file/BAS_03_09-13_1.pdf](http://orka.sejm.gov.pl/WydBAS.nsf/0/23A7171DCFE11E4C125767F00491759/$file/BAS_03_09-13_1.pdf).
9. Górczyńska M., Społeczeństwo informacyjne a korzystanie z edukacyjnych zasobów informacyjnych Internetu, Społeczeństwo informacyjne: Gospodarka, technologie, procesy, Wydawnictwo Uniwersytetu Ekonomicznego w Krakowie, Kraków, 2011, S. 422.
10. Skaner Kompetencji, Podręcznik, S. 53 [online] – Dostępny z World Wide Web: http://nawigatorprzyszlosci.pl/pliki/SK_Podręcznik.pdf.
11. Społeczeństwo Informacyjne w Polsce, Wstęp do Formułowania Założeń Polityki Państwa, Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji, Warszawa, lipiec 1996 r. 53 [online] – Dostępny z World Wide Web: <http://kbn.icm.edu.pl/pub/info/dep/spo.html>.
12. Oleński J., Infrastruktura Informacyjna Państwa w Głobalnej gospodarce, Wydanie I, Warszawa, 2006, S.14.
13. Ciesak Ł., Społeczeństwo informacyjne, Rozdział 1., S. 11 [online] – Dostępny z World Wide Web: <http://www.bibliotekacyfrowa.pl/Content/38933/002.pdf>.
14. Łuczak Ł., Portal e-Justice jako element budowy społeczeństwa informacyjnego Unii Europejskiej [online] – Dostępny z World Wide Web: <http://www.e-mentor.edu.pl/artukul/index/numer/51/id/1051>.
15. Rozporządzenie eIDAS, usługi zaufania i identyfikacja elektroniczna wejdą w miejsce ustawy o podpisie [online] – Dostępny z World Wide Web: <http://prawo.vagla.pl/node/10206>.

Анотація. У статті розкривається сутність інформатизації. Простежено причинно-наслідкові зв'язки між розвитком інформатизації та формуванням інформаційного суспільства. Розглянуто різні наукові підходи до визначення поняття інформаційного суспільства. Визначено основні риси, характерні для сформованого інформаційного суспільства. Охарактеризовано правові аспекти регулювання інформаційного суспільства в ЄС.

Ключові слова: інформація, інформаційно-комунікаційні технології, інформатизація, інформаційне суспільство, інформаційна інфраструктура.

Summary. The article reveals the essence of informatization. Traced causal relationship between the development of informatization and formation of information society. Discusses various scientific approaches to the definition of the information society. Characterized the main features of the formed information society. Described legal aspects of adjusting of information society in the EU.

Key words: information, information and communication technologies, informatization, information society, information infrastructure.

Аннотация. В статье раскрывается сущность информатизации. Обозначены причинно-следственные связи между развитием информатизации и формированием информационного общества. Рассмотрены различные научные подходы к определению понятия информационного общества. Определены основные черты, характерные для сложившегося информационного общества. Охарактеризованы правовые аспекты регулирования информационного общества в ЕС.

Ключевые слова: информация, информационно-коммуникационные технологии, информатизация, информационное общество, информационная инфраструктура.